

4) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että siinä ei anneta jäsenvaltioille mahdollisuutta säätää olettamasta elokuvateoksen pääohjaajalle kuuluvan sopivaa hyvitystä koskevan oikeuden luovuttamisesta elokuvateoksen tuottajalle, olipa tämä olettava kumoamaton tai voitiinpa siitä poiketa.

(¹) EUVL C 246, 11.9.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.11.2011 — Bernhard Rintisch v. Klaus Eder

(Asia C-553/11)

(2012/C 80/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Bernhard Rintisch

Vastapuoli: Klaus Eder

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 89/104/ETY (¹) 10 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohdtaa tulkittava siten, että nämä säännökset tavallisesti ja yleisesti ovat esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan on lähdettävä tavaramerkin (tavaramerkki 1) käyttämisestä myös silloin, kun tavaramerkkiä (tavaramerkki 1) käytetään muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta siten, että poikkeaminen ei vaikuta merkin (tavaramerkki 1) erottamiskykyyn, ja kun tavaramerkki on myös rekisteröity muodossa, jossa sitä käytetään (tavaramerkki 2)?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko edellä 1 kohdassa kuvailtu kansallinen säännös direktiivin 89/104/ETY mukainen, jos kansallista säännöstä tulkitaan rajoittavasti siten, ettei sitä sovelleta tavaramerkkiin (tavaramerkki 1), joka on rekisteröity ainoastaan toisen rekisteröidyn tavaramerkin (tavaramerkki 2), joka on rekisteröity muodossa, jossa sitä käytetään, suojan varmistamiseksi tai laajentamiseksi?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi tai toiseen kysymykseen kieltävästi:
 - a) Eikö rekisteröityä tavaramerkkiä (tavaramerkki 1) käytetä direktiivin 89/104/ETY 10 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla,
 - aa) kun tavaramerkin haltija käyttää merkin sitä muotoa, joka poikkeaa tavaramerkin haltijan tavaramerkin (ta-

varamerkki 1) ja toisen tavaramerkin (tavaramerkki 2) rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkien (tavaramerkki 1 ja tavaramerkki 2) erottamiskykyyn;

bb) kun tavaramerkin haltija käyttää kahta merkkimuotoa, joista kumpikaan ei vastaa rekisteröityä tavaramerkkiä (tavaramerkki 1) mutta joista kuitenkin yksi käytetty merkkimuoto (muoto 1) on sama kuin tavaramerkin haltijan toinen rekisteröity tavaramerkki (tavaramerkki 2) ja toinen tavaramerkin haltijan käyttämistä merkkimuodoista (muoto 2) poikkeaa molemmista rekisteröidyistä tavaramerkeistä (tavaramerkki 1 ja tavaramerkki 2) siltä osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkien erottamiskykyyn, ja kun tämä merkkimuoto (muoto 2) on enemmän samankaltainen tavaramerkin haltijan toisen tavaramerkin (tavaramerkki 2) kanssa?

b) Saako jäsenvaltion tuomioistuin soveltaa direktiivin säännöksen (tässä direktiivin 89/104/ETY 10 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan) kanssa ristiriidassa olevaa kansallista säännöstä (tässä Saksan tavaramerkkilain (MarkenG) 26 §:n 3 momentin toista virkettä) tapauksissa, joiden tosiseikat olivat jo tapahtuneet ennen Euroopan unionin tuomioistuimen päätöstä, josta ensimmäistä kertaa käy ilmi perusteita jäsenvaltion kyseisen säännöksen yhteensoveltumattomuudelle direktiivin säännöksen kanssa (ks. asia C-234/06, Il Ponte Finanziaria v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto [BAINBRIDGE], tuomio 13.9.2007, Kok., s. I-1733), jos kansallinen tuomioistuin antaa suuremman arvon oikeudenkäynnin yhden osapuolen perustuslaissa taatulle luottamukselle siihen, että sen kanta on oikeudellisesti pätevä, kuin intressille panna täytäntöön direktiivin säännös?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, s. 1).

Valitus, jonka Ranskan tasavalta on tehnyt 28.11.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-257/07, Ranska v. komissio 9.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez ja R. Loosli Surrans)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-257/07, Ranska v. komissio 9.9.2011 antama tuomio on kumottava
- asia on päätettävä lopullisesti kumoamalla tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen VII muuttamisesta 17.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 746/2008 ⁽¹⁾ tai palauttamalla asia yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan hallitus esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut perusteluvollisuuttaan, koska se ei ole oikeudellisesti riittävällä tavalla vastannut yhtäältä niihin kantajan väitteisiin, jotka koskivat sitä, ettei komissio ollut ottanut huomioon saatavilla olevia tieteellisiä tietoja, katsoen virheellisesti, että noissa väitteissä komissiota moitittiin siitä, ettei se ollut niitä tuntenut, ja toisaalta Ranskan hallituksen esittämiin, asetuksen N:o 999/2001 24 a artiklan rikkomista koskeviin väitteisiin, koska unionin yleinen tuomioistuin on katsonut näillä väitteillä pyrittävän tarkistamaan, että riidanalaiset toimenpiteet olivat asianmukaisia varmistamaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen.

Kolmeen osaan jakautuvassa toisessa kanneperusteessaan Ranskan hallitus väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on väärin esitettyjä tosiseikkoja. Kantaja väittää ensin, että unionin yleinen tuomioistuin on väärin esitetty Euroopan elintarvikeviraston (EFSA) 8.3.2007 ja 24.1.2008 annettuja lausuntoja katsoessaan, että komissio oli ilmeistä arviointivirhettä tekemättä voinut päätellä niistä, että muiden tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) kuin naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) tarttumisriski ihmiseen oli erittäin vähäinen (ensimmäinen osa). Toisessa osassa kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on väärin esitetty EFSA:n 17.5. ja 26.9.2005 antamia lausuntoja katsoessaan, että komissio oli ilmeistä arviointivirhettä tekemättä voinut päätellä niistä, että niissä olevat arvioinnit pikatestien luotettavuudesta pätevät myös näiden testien käyttöön valvottaessa lampaiden ja vuohien lihan käyttöä ihmisravinnoksi. Kolmannessa osassa Ranskan hallitus väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on väärin esitettyjä tosiseikkoja katsoessaan, että kaikki ne seikat, joihin komissio vetosi perustellakseen asetuksen N:o 746/2008 mukaisia riidanalaisia toimenpiteitä, olivat uusia seikkoja aikaisempiin ehkäiseviin seikkoihin nähden.

Ranskan hallitus väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se on oikeudellisesti luonnehtinut tosiseikkoja, koska se on pitänyt komission vetoamia tieteellisiä seikkoja sellaisina uusina seikkoina, jotka ovat omiaan muuttamaan riskikäsitystä tai jotka osoittavat, että tuo riski voidaan välttää toimenpitein, jotka ovat vähemmän pakottavia kuin olemassa olevat.

Kolmeen osaan jakautuvassa neljännessä kanneperusteessaan kantaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ennalta varautumisen periaatetta soveltaessaan. Kantaja väittää tästä ensin, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei komissio ollut rikkonut asetuksen N:o 999/2001 24 a artiklan säännöksiä, sillä se oli unionin yleisen tuomioistuimen mukaan noudattanut EY 152 artiklan 1 kohdassa määrättyä velvollisuutta varmistaa ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen. Kanneperusteensa toisessa osassa kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen olettaessaan, että ne tieteelliset tiedot, joihin komissio vetosi asetuksen N:o 746/2008 antamista perustellakseen, vaikuttivat välttämättä hyväksyttävänä pidettävän riskitason kehittymiseen. Ranskan hallitus väittää toissijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään hyväksyttävänä pidettävää riskitasoa määrittäessään tarkistamatta, oliko komissio ottanut huomioon niiden vaikutusten vakavuuden ja peruuttamattomuuden, joita TSE:stä saattaa ihmisten terveydelle olla. Kolmannessa osassa se väittää lopuksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole ottanut huomioon sitä, että asetus N:o 746/2008 ei korvaa aikaisempia ehkäiseviä toimenpiteitä vaan täydentää niitä joustavammilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.

⁽¹⁾ EUVL L 202, s. 11.

Valitus, jonka Centrotherm Systemtechnik GmbH on tehnyt 29.11.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 15.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Centrotherm Systemtechnik GmbH (edustajat: asianaja ja A. Schulz ja C. Onken)